

SCENARIUSZ LEKCJI WYCHOWAWCZEJ
/godziny z wychowawcą/

TEMAT: BEZPIECZNY INTERNET

KLASY PONADGIMNAZJALNE

CZAS LEKCJI : 2 godziny lekcyjne – 2 x 45 minut

CELE LEKCJI:

Cele ogólne:

- ✓ uświadomienie uczniom, jakie zagrożenia czyhają w świecie wirtualnym,
- ✓ wskazanie sposobów bezpiecznego, kulturalnego i efektywnego korzystania z Internetu,
- ✓ unikanie zagrożeń oraz prawidłowych reakcji w momencie zetknięcia z nimi,
- ✓ doskonalenie umiejętności współpracy w grupie.

Cele operacyjne:

- ✓ wymienia rodzaje zagrożeń w Internecie,
- ✓ wyjaśnia rodzaje niebezpiecznych zachowań w Internecie i zagrożeń z tym związanych, wymienia sposoby bezpiecznego zachowania się w sytuacjach ryzykownych
- ✓ stosuje zasady ograniczonego zaufania w kontaktach z osobami znanymi wyłącznie z Internetu; uzasadnia, dlaczego nie wolno podawać swoich danych osobowych i innych informacji o sobie w Internecie; posługuje się nickiem /pseudonimem /
- ✓ wymienia metody ochrony komputera przed zagrożeniami w Sieci – stosuje odpowiednie oprogramowania we właściwy sposób (firewall, antywirus);
- ✓ „bycie legalnym” – niestosuje pirackich multimediiów, oprogramowania, itp.
- ✓ wymienia reguły Netykiety podczas korzystania z Internetu,
- ✓ stworzy zasady bezpieczeństwa w Internecie,
- ✓ wypowiada swoje zdanie i dyskutuje na tematy poruszone na zajęciach,
- ✓ współpracuje z grupą podczas wykonywanych zadań, ma okazję czynnie zaangażować się we wspólną pracę,
- ✓ jest zdyscyplinowany na zajęciach.

METODY NAUCZANIA:

- ✓ pogadanka,
- ✓ „burza mózgów”,
- ✓ dyskusja,
- ✓ zespołowe rozwiązywanie problemów.

FORMY ORGANIZACYJNE:

- ✓ praca z całą klasą,
- ✓ indywidualna,
- ✓ praca w grupach.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- ✓ tablica, kreda,
- ✓ projektor multimedialny.

WSTĘP

Powitanie uczniów i wstęp:

Porozmawiamy dzisiaj o komputerach i Internecie. O tym, że są to bardzo pożyteczne narzędzia nie trzeba chyba nikogo przekonywać. Jednak używając go bardzo często zapominamy, że może być również źródłem zagrożeń. Chciałbym żebyśmy porozmawiali dzisiaj o tym jak ważny jest dla nas Internet, co możemy dzięki niemu zrobić, ale też w jaki sposób ustrzec się przed niebezpieczeństwami, które w nim czyhają. Zajmijmy się najpierw samym komputerem. Można się uczyć, bawić i pracować przy jego pomocy. Jakie mamy dzięki niemu możliwości? Wymieńcie wszystko, co Wam przychodzi do głowy.

Prowadzący zapisuje propozycje uczniów na tablicy w trzech kolumnach: Nauka, Rozrywka, Praca.

Mając komputer możemy również korzystać z Internetu. Co możemy robić dzięki Internetowi?

Prowadzący zapisuje propozycje uczniów w czwartej rubryce – „Internet”. Ważne jest, aby znalazły się tam takie pozycje, jak:

- komunikowanie się z innymi osobami,
- zdobywanie informacji,
- poznawanie nowych ludzi,
- pobieranie plików.

Jeśli uczniowie ich nie zgłoszą, prowadzący powinien ich na nie naprowadzić.

Teraz chciałbym, żebyśmy wspólnie zastanowili się nad tym, jakie zagrożenia mogą na nas czyhać w Sieci?

Dlaczego surfowanie po Internecie może być niebezpieczne?

Prowadzący pozwala na swobodną dyskusję, a zgłaszane pomysły zapisuje na tablicy. Ważne jest, żeby pojawiły się tam takie zagrożenia, jak:

- Niechciane i nieodpowiednie treści,
- Zagrożenie ze strony innych ludzi w prawdziwym świecie,
- Nękanie w Internecie,
- Łamanie prawa/straty finansowe,
- Uzależnienie od Internetu.

Prezentacja

Bezpieczny Internet

Czym jest Internet

- ogromną liczbą komputerów wymieniających się ciągami 0 i 1
- narzędziem
- kopalnią wiedzy
- placem zabaw
- sposobem komunikowania się
- wielkim śmietnikiem (Stanisław Lem)

Co robimy w sieci

- Przeglądamy strony WWW
- Posługujemy się emailem
- Rozmawiamy na czatach, komunikatorach, Skype lub na IRCu
- Dyskutujemy w forach i grupach dyskusyjnych
- Gramy w gry online
- Ściągamy i udostępniamy plik

Szkodliwe treści

- Pornografia
- Przemoc (Ania z Gdańska)
- Wulgarność
- Używki
- Hazard
- Broń
- Sekty
- Rasizm i ksenofobia

Problemy psychospoleczne

- uzależnienie od sieci (weboholizm, netoholizm),
- gry komputerowe,
- problemy w nauce,
- zaburzenia relacji interpersonalnych.

Anonimowość w sieci:

- nie widzimy rozmówcy, nie wiemy, kto naprawdę siedzi po drugiej stronie,
- anonimowość w Internecie kończy się, gdy coś narozrabiamy,
- tak naprawdę internetowa anonimowość to fikcja.

Przemoc w Internecie

- Myślimy, że jesteśmy anonimowi i czujemy się bezkarni.
- Granica między nieudanym żartem czy głupim dowcipem a groźbą karalną jest bardzo cienka.
- Groźby karalne, nękanie są przestępstwem.
- Wirtualna przemoc boli realnie.

Włamania komputerowe

- Każdy komputer podłączony do Internetu jest narażony na włamanie bez względu na sposób podłączenia i to, czy są na nim „wartościowe” rzeczy.
- Młodzież często sama dokonuje włamań komputerowych (z nudów, z ciekawości, żeby zaimponować kolegom).
- Nie ma anonimowości!
- Dbajmy o bezpieczeństwo komputera (legalne oprogramowanie antywirusowe, legalny program typu firewall, ostrożność)
- „Łamałem ludzi, a nie systemy” K. Mitnick

Piractwo komputerowe

- Piractwo to kradzież. Używając pirackiego programu, czy pirackiej muzyki okradamy autora i jego współpracowników.
- Nie ma lepszych i gorszych złodziei.
- Piractwo jest przestępstwem.
- Coraz częściej piraci lądują w więzieniu lub płacą kary.

Oszustwa i wyludzenia

- Oszuści na Allegro.
- Oszustwa na zdraпки (Simplus, TakTak, Pop czy Heyah).
- Bądźmy ostrożni, sprawdzajmy wiarygodność drugiej strony.
- Zgłaszajmy oszustów policji i administratorom.

Rozmowy z przestępcami

- Po drugiej stronie monitora może siedzieć ktoś, kto wykorzysta naszą ufność do swoich celów
- Historia 12-letniej Kasi ze Szczecina
- Sekty i pedofile

Dobre maniery (netykieta)

- Myśl, zanim coś zrobisz
- Nie szkodź innym
- Nie czyń drugiemu, co Tobie niemiłe

Uzależnienie

- Uzależnienie odbywa się w głowie.
- Uzależniamy się od substancji, ale też od sytuacji i zachowań (np. pracy, jedzenia, zakupów, czy Internetu).
- Długie siedzenie w Internecie można łatwo usprawiedliwić.

Relacje międzyludzkie

- Nie ma wirtualnych przyjaciół. Albo ktoś jest Twoim przyjacielem albo nie.
- Sieć to nie jest całe życie.
- Życie nie sprowadza się do formuły „CzE, sKĄd sTooKaSh?”
- Spotkaj się ze znajomymi, miej zainteresowania poza netem.

Zasady bezpieczeństwa

Szukaj pomocy

- ✗ [Niebieska Linia](http://www.niebieskalinia.pl) (www.niebieskalinia.pl, 0-801 120 002)
- ✗ [Fundacja Dzieci Niczyje](http://www.dzieckowsieci.pl) (www.dzieckowsieci.pl, www.sieciaki.pl, 0-22 616 02 68)
- ✗ [Dyżurnet](http://www.hotline.org.pl) (www.hotline.org.pl, 0-801 615 005)
- ✗ [Komitet Ochrony Praw Dziecka](http://www.kopd.org.pl) (www.kopd.org.pl, 0-22 626 49 19)
- ✗ [Kidprotect.pl](http://www.kidprotect.pl) (www.kidprotect.pl, 0-693 254 898)

Dziękuję za uwagę

Źródło:

www.kidprotect.pl
www.cmppp.edu.pl

HISTORIE

Instrukcja: Uczniowie pracują w parach. Każda para otrzymuje: • polecenia i informacje do ćwiczenia dla wszystkich – dla każdej osoby w parze;

Osoba A z każdej pary będzie osobą poddawaną manipulacji. Zadaniem partnera z pary - B będzie zdobycie informacji – danych osobowych. Ćwiczenie to ma na celu uświadomienie uczniom, że kontakty w Internecie niosą ze sobą wiele zagrożeń, w związku z czym potrzebne jest tu stosowanie podstawowych zasad bezpieczeństwa. Forma ćwiczenia ma im uzmysłwić metody działania przestępców działających w Sieci. Wczucie się w rolę manipulanta, i poddanie się (lub nie) manipulacji drugiej strony, mają uzmysłwić uczniom, że niektóre zachowania w Sieci mogą być ryzykowne, bo nie wiadomo, kto tak naprawdę jest po drugiej stronie. Ćwiczeniu ma towarzyszyć dyskusja o metodach działania osób o złych zamiarach, prowadząca do wyprowadzenia bezpiecznych zasad zachowania się podczas kontaktów z ludźmi znanymi tylko ze świata wirtualnego.

Wstęp:

Internet jest świetnym narzędziem do komunikowania się z innymi ludźmi. Komunikacja przez Internet jest jednak inna niż ta znana ze świata realnego. Przeprowadzimy teraz ćwiczenie w parach, które pokaże nam kilka aspektów tego sposobu komunikacji. Waszym zadaniem będzie wczuć się w role postaci, których opis dostaniecie na kartkach.

Zarys historii:

Bohaterowie tej historii nie znają się, ale dzięki Internetowi mają szansę zostać przyjaciółmi. „Terier” uczestniczy w forum dyskusyjnym o psach i chce porozmawiać z innym jego uczestnikiem, który ma takiego samego psa.

Osoby A otrzymują z materiałami początek rozmowy w komunikatorze z miejscami na uzupełnienie. Piszą pierwszą kwestię. Następnie przekazują kartki drugiej osobie i wymieniając się prowadzą konwersację. Prowadzący przeznaczają na to 15 – 20 minut.

Informacja wręczona uczniom A na karteczkach (Ania – wersja dla dziewczynek):

Ania bardzo często korzysta z komunikatora, rozmawia za jego pośrednictwem ze znajomymi ze szkoły, rodziną, poznaje też sporo nowych koleżanek i kolegów. Dzisiaj po powrocie ze szkoły, jak zwykle włączyła komputer. Wtedy, na gadu gadu, odezwał się do niej ktoś spoza jej listy kontaktów. „Terier”, bo taki miał nick, wydawał się być miły. Spróbuj odegrać rolę Ani i porozmawiaj z „Terierem”, który może się okazać fajnym kolegą lub koleżanką. Aby rozmowa była wiarygodna, na pewno przyda Ci się kilka informacji o tym, kim jest Ania:

Imię i nazwisko: Anna Styczeń

Nick: Pix

Wiek: 17 lat

Miejsce zamieszkania: ul. Walecznych 59, Warszawa

Numer szkoły: Gimnazjum nr 5 w Warszawie

Numer telefonu domowego: (22) 672 65 86

Zainteresowania: psy, jazda konna, muzyka.

Ulubiony zespół muzyczny: Arka Noego

Ulubiony film: Matrix

Ulubiona książka: Harry Potter i Komnata Tajemnic

Ulubione miejsce w Sieci: Sieciaki.pl

Ulubiona gra komputerowa: Sims 2

Zwierzęta: pies foxterier (imię: Czempion)

Informacja wręczona uczniom A na karteczkach (Rafał – wersja dla chłopców):

Rafał bardzo często korzysta z komunikatora, rozmawia za jego pośrednictwem ze znajomymi ze szkoły, rodziną, poznaje też sporo nowych koleżanek i kolegów. Dzisiaj po powrocie ze szkoły, jak zwykle włączył komputer. Wtedy, na gadu gadu, odezwał się do niego ktoś spoza jego listy kontaktów. „Terier”, bo taki miał nick, wydawał się być fajny. Spróbuj odegrać rolę Rafała i porozmawiaj z „Terierem”, który może się okazać fajnym kolegą lub koleżanką. Aby rozmowa była wiarygodna, na pewno przyda Ci się kilka informacji o tym, kim jest Rafał:

Imię i nazwisko: Rafał Lipiec

Nick: Fox

Wiek: 17 lat

Miejsce zamieszkania: ul. Walecznych 59, Warszawa

Numer szkoły: Gimnazjum nr 5 w Warszawie

Numer telefonu domowego: (22) 672 65 86

Zainteresowania: psy, jazda konna, muzyka.

Ulubione zespół muzyczny: Arka Noego

Ulubiony film: Matrix

Ulubiona książka: Harry Potter i Komnata Tajemnic

Ulubione miejsce w Sieci: Sieciaki.pl

Ulubiona gra komputerowa: Sims 2

Zwierzęta: pies foxterier (imię: Czempion)

Po zakończeniu konwersacji prowadzący powinien wyjaśnić o co chodziło w zabawie – jedna osoba miała oszukiwać drugą, żeby zdobyć informacje o niej. Zadaje pytanie, kto uzyskał pięć informacji, kto cztery, itd. Następnie rozpoczyna dyskusję, poruszając poniższe tematy:

- Co robił „Terier” starając się „wyciągnąć” informacje?
- Jak zachowywała się osoba zaczepiona przez „Teriera”?
- Czy coś wzbudziło jej podejrzenia? A czy coś powinno?
- Kim mógł być naprawdę „Terier”?
- Jak mogła skończyć się ta historia? Do czego „Terier” mógł wykorzystać zdobyte informacje?
- Wracając do nazw złych użytkowników Internetu – którym rodzajem Sieciucha był „Terier”?
- Co powinna zrobić osoba zaczepiona przez „Teriera”? O czym trzeba pamiętać w kontakcie z nieznajomymi w Internecie?

Informacja wręczona uczniom B na karteczkach (Terier – wersja dla obu płci):

„Terier” wcale nie jest tym, za kogo się podaje. Jest przestępcą, który chce kogoś oszukać. Nie ma psa i na forum o psach trafił przypadkowo.

Spróbuj wymyślić jak prowadziłby rozmowę, gdyby chciał się dowiedzieć o swoim rozmówcy jak najwięcej. Poprowadź rozmowę tak, jak poprowadziłby ją „Terier”. Postaraj się dowiedzieć:

- **jak ma na nazwisko?**

- **ile ma lat?**

- **gdzie mieszka (adres)?**

- **do jakiej chodzi szkoły?**

- **jaki ma numer telefonu domowego?**

Pamiętaj jednak, żeby robić to w sposób, który nie wzbudzi jej podejrzeń! Pytaj o inne rzeczy, o zainteresowania, ulubionych artystów, książki, gry czy filmy. Możesz spróbować porozmawiać o psach, skoro wiesz jakiego ma rozmówca. Mów też trochę o „sobie”, żeby wzbudzić zaufanie. Oczywiście rozmówca nie może się dowiedzieć kim „Terier” jest naprawdę, podawaj więc zmyślane dane. Najlepsze będą takie, które wzbudzą zaufanie rozmówcy!

Terier: Cze, mam twój numer gg z forum o psach. W profilu było napisane, że masz foxteriera. Ja też mam małego foxa :) możemy chwilę pogadać? :)

KRADZIEJ

W czasie ćwiczenia uczniowie mają zastanowić się, jak można legalnie korzystać z możliwości oferowanych przez komputer. Prowadzący dzieli klasę na małe zespoły (2 – 5 osób), a następnie czyta lub rozdaje powieloną historię:

Radek ma komputer od bardzo dawna. Robi na nim wiele rzeczy. Gra w gry komputerowe, tworzy grafikę i muzykę, ogląda filmy, słucha muzyki za pośrednictwem komputera. Radek ściągnął to wszystko z Internetu. Robiłby to nadal, ale ostatnio kolega z klasy opowiedział mu historię, która mu się przytrafiła. W jego bloku pojawiła się policja, która sprawdzała legalność posiadanego oprogramowania i plików. Kolega, podobnie jak Radek, ściągnął wszystko z Internetu

i nie przejmował się tym, czy jest to legalne czy nie. W konsekwencji zarekwirowano mu komputer oraz wszystkie płyty CD z pirackimi nagraniami, filmami, gramami i programami, a rodzice kolegi muszą zapłacić bardzo wysoką karę. Radka bardzo wystraszył fakt, że mógłby stracić komputer.

Po zapoznaniu uczniów z historią, prowadzący rozdaje uczniom materiały) i wprowadza w ćwiczenie:

Zastanówcie się co powinien zrobić Radek. Co byście mu zaproponowali, żeby nadal mógł robić rzeczy, które robi, bez ryzyka, że straci komputer? Na kartkach, które dostaliście znajduje się lista rzeczy nielegalnych używanych przez Radka. Pomyślcie w jaki sposób Radek mógłby robić to co robi, nie łamiąc prawa i płacąc jednocześnie jak najmniej lub wcale. Swoje propozycje zapiszcie w tabelce.

Obejrzenie filmu	
Posłuchanie muzyki	
Skorzystanie z programu (np. do tworzenia grafiki)	
Granie w grę	

Prowadzący daje uczniom kilka minut, po czym rozpoczyna dyskusję z elementami burzy mózgów i zapisywaniem propozycji uczniów na tablicy. Dyskutowane są kolejno wszystkie elementy:

Film – wśród propozycji powinny pojawić się np.

- Skorzystanie z wypożyczalni,
- Składka z kolegami i wspólne oglądanie.

Muzyka

- Słuchanie radia internetowego z ulubioną muzyką,
- Kupowanie pojedynczych piosenek w internetowym sklepie muzycznym.

Programy

- Korzystanie z darmowych wersji oprogramowania - większość programów ma swoje darmowe odpowiedniki.

Prowadzący powinien zapoznać uczniów z podstawowymi rodzajami licencji:

- GNU (GPL – Powszechna Licencja Publiczna) – programy darmowe, których autor upublicznia kod źródłowy, a więc umożliwia użytkownikom dokonywanie zmian;
- Freeware – program darmowy (często tylko do użytku domowego);
- Shareware – to licencja programów, których działanie ograniczone jest czasowo lub funkcjonalnie. Licencja określa dokładnie w jaki sposób można używać programu bez wnoszenia za niego opłaty;
- Adware – licencja programów, za które nie trzeba wnosić opłaty, ale producent umieszcza w nim reklamy. Zazwyczaj istnieje możliwość wniesienia opłaty i wyłączenia reklam.

Gry

- Korzystanie z gier darmowych,
- Kupowanie wspólnie z kolegami i wymienianie się.

Dziękuję za wszystkie Wasze propozycje. Opracujcie w punktach plan bezpieczeństwa w Sieci.

Prowadzący daje uczniom około 10 minut na pracę w grupach, po czym prosi o wyłonienie przedstawicieli grup, którzy zaprezentują przed klasą pomysły zespołu (każda grupa wyłania dwie osoby – jedną, która będzie omawiała wypracowane punkty, i drugą, która zapisze je na tablicy). Grupy po kolei prezentują wyniki swojej pracy. Po zaprezentowaniu wszystkich wyłaniany jest zestaw najważniejszych zasad, które uczniowie zapisują na kartkach „Zasady bezpieczeństwa w Sieci” (PREZENTACJA). Jeśli prowadzący uzna, że wypracowane przez uczniów zasady bezpieczeństwa nie są pełne, może zaprezentować i omówić (lub przedyskutować z młodzieżą) zasady bezpieczeństwa.

PREZENTACJA CD. Zasady które powinieneś przestrzegać

Chroń swoją prywatność w Sieci

Jeśli bierzesz udział w jakimkolwiek forum publicznym w Internecie, nie podawaj swojego nazwiska, adresu mailowego, numeru telefonu, nazwy szkoły oraz innych informacji, które mogłyby pozwolić na ustalenie twojej tożsamości (dotyczy to również danych twoich rodziców, rodzeństwa, znajomych, itp.).

Nie wysyłaj swoich zdjęć

Jeżeli chcesz koniecznie wysłać zdjęcie osobom, których nie znasz, zastanów kilka razy, zanim to zrobisz.

Nie umieszczaj zdjęć innych osób, bez porozumienia z tymi osobami.

Odpowiadaj mądrze na otrzymane wiadomości

Nigdy nie odpowiadaj na wiadomości (e-maile, komentarze na czacie, IM, grupy dyskusyjne, itp.), które sprawiają, że czujesz się skrupowany, zmieszany lub zaniepokojony.

Gdy otrzymasz taką wiadomość, powiedz o tym rodzicom lub innym osobom, do których masz zaufanie.

Zgłoście taki incydent do punktu kontaktowego <http://www.hotline.org.pl>

Bądź ostrożny korzystając z czat roomów

Czat room jest prawdopodobnie najbardziej niebezpiecznym obszarem w Internecie. Nigdy nie możesz mieć pewności z kim naprawdę rozmawiasz. Możesz spotkać tam wielu przyjaznych i ciekawych ludzi.

Pamiętaj jednak, że czaty są również wykorzystywane przez oszustów do poszukiwania swoich ofiar, szczególnie wśród nastolatków.

Bądź ostrożny, jeżeli umawiasz się z osobami, które poznałeś w Sieci

Pamiętaj, że ludzie nie zawsze są tymi za kogo się podają. Jeśli jednak chcesz się spotkać z internetowym znajomym, porozmawiaj o tym najpierw z kolegą, koleżanką, osobą dorosłą i nigdy nie idź na takie spotkanie sam.

Zadbaj o to, aby spotkanie odbyło się w miejscu publicznym, które dobrze znasz.

Bądź podejrzliwy, jeśli ktoś, kogo poznałeś na czacie próbuje nastawiać cię przeciwko rodzicom, opiekunom,

nauczycielom czy przyjaciółom

Niektóre czaty wykorzystywane są przez przestępców, pedofilii, sekty i inne niebezpieczne grupy do nakłaniania młodych ludzi, by zrobili coś, czego nie chcieliby robić.

Badź ostrożny, jeśli ściągasz coś do swojego komputera ze strony www

Niektóre strony www proszą o pozwolenie na załadowanie jakiegoś programu lub „podłączenie się”, w niektórych przypadkach mogą być wykorzystywane później do przesyłania ci jedynie irytujących reklam.

Niestety często są również używane do ingerowania w twoją prywatność, śledzenia tego, co robisz w danej chwili w sieci czy wprowadzania wirusów do twojego komputera.

Mogą one zamienić twój komputer w serwer, z którego ktoś nieznajomy będzie mógł swobodnie korzystać, np. pobierając bez twojej zgody twoje fotografie, prywatne dokumenty i inne.

Jeśli masz swój blog

Pamiętaj o tym zamieszczając w blogu informacje o sobie. Zastanów się, jakie wiadomości na swój temat chciałbyś tam umieścić i czy naprawdę powinieneś to zrobić.

Wszystko, co umieścisz w blogu może być nie tylko przeczytane przez innych użytkowników sieci, ale także z łatwością kopiowane i przechowywane, a w przyszłości może zostać wykorzystane przeciwko tobie. To, co teraz wydaje ci się fajne i zabawne, może okazać się niestosowne i kłopotliwe kilka lat później, np. gdy będziesz się starał o przyjęcie do szkoły czy pracy.

Powinieneś też uważać, co mówisz o członkach swojej rodziny, znajomych i przyjaciółach, aby nie sprawić im przykrości czy wręcz narazić na niebezpieczeństwo.

Pamiętaj, że w Internecie również obowiązują zasady dobrego wychowania

Nie rób niczego, co mogłoby urazić innych użytkowników lub byłoby sprzeczne z prawem.

Podsumowanie

Zadaniem uczniów jest dokończenie zdania: „Z dzisiejszych zajęć dowiedziałem się, że ...”

Źródło:

www.dyzurnet.pl

www.kopd.pl

www.brpd.gov.pl

www.policja.pl

www.nowaera.pl

www.kidprotect.pl

www.swierszczyk.pl

www.pspolska.pl/www.sieciaki.pl

www.dzieckowsieci.pl